

GCL - BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Mensen van hoop zijn

In de aanloop naar de COP27-klimaatconferentie in Egypte nam ik me voor om het Klimaatboek te lezen, een bloemlezing van wetenschappelijke bijdragen over de klimaatopwarming, ingeleid door klimaatactiviste Greta Thunberg.

Het was met lange tanden dat ik eraan begon. Zoveel onheilspellend nieuws lezen, telkens vanuit een ander gezichtspunt, kan verlamdend werken. En het mag duidelijk zijn: Greta ontnam me iedere mogelijkheid om weg te kijken. In haar eigen, heldere stijl stelde ze de huidige situatie scherp, nam ze mijn oogkleppen weg maar tegelijk gaf ze mij ook een boodschap van hoop. Want, zo zegt ze profetisch: 'Elke mens kan een omslag maken en kiezen voor een betere wereld!'

De nood aan een 'persoonlijke omslag' om een betere toekomst mogelijk te maken is ook wat we in de Bijbelteksten in de Advent horen. Een ecologische bekering vraagt om een spirituele bekering in ons hart en onze ziel. Slechts op deze wijze zijn onze levenskeuzes en onze blik verankerd in ons diepste verlangen en kunnen we van daaruit leven en handelen. Zou het niet mooi zijn wanneer die spirituele bekering ons handelen meer focust op verzoening, gastvrijheid en solidariteit met elkaar, met de natuur en met de landen in het Zuiden? Een handelen dat oproept tot 'het goede leven' met minder en bewuster consumeren in solidariteit met de armen in de wereld en met de generaties die na ons komen.

God wil in ons wonen, Zijn woord wil mens worden in ieder van ons en ons van binnenuit bemoedigen en begeistere. De Advent - een tocht naar de kwetsbare geboorte van het kind Jezus - is tijd ons gegund om te groeien in het 'belichamen' van deze hoop en van dit handelen in verbondenheid met de Schepping als een geschenk.

Aan ieder een mooie Advent gewenst!

Ginette Van Bogaert
Voorzitter GCL Vlaanderen

Ignatiaanse spiritualiteit als bron van groeien naar vrijheid

Vrijheid in gezinsleven

10 september 2016: een prachtige dag, die we voor de rest van ons leven met ons meedragen. Eindpunt van veel voorbereidingen, maar beginpunt van ons avontuur samen. Dat 'samen' stond voor ons centraal in onze huwelijksviering: we kozen het symbool van de vlecht met 3 strengen. Jij, ik en God, die 3 onlosmakelijk met elkaar verbonden. We vroegen die dag om het vertrouwen dat Hij steeds in en door ons aan het werk zou zijn, aanwezig in ons gezin.

Die dag stond natuurlijk ook in het teken van de dromen voor en verwachtingen van ons leven samen. We wilden bovenal ons huwelijk en ons gezin vruchtbaar laten zijn: ons hart en ons gezin kunnen openstellen en de liefde die er in ons huis heerste uitdragen. Niet alleen voor kinderen, maar ook voor de mensen om ons heen en voor mensen aan de rand van onze samenleving. Sociale rechtvaardigheid dragen we hoog in het vaandel.

6 jaar later blikken we terug. De weg is al hobbelig geweest. Een avontuur was het zeker, maar wel anders dan verwacht. Terugkijkend op alle gebeurtenissen zien we ons leven als een bijna voortdurende uitnodiging om alles een juiste plaats te geven, waarbij God, zijn liefde voor ons en onze liefde voor elkaar steeds de eerste plaats moet krijgen. Laat ons even concreet maken waar we de afgelopen jaren het meest uitgenodigd werden tot het groeien in vrijheid.

Vrijheid in het ouderschap

Onze kinderwens was groot. We moesten echter al snel ondervinden dat een kind een geschenk is, geen recht, en al zeker geen evidentie. Het kan niet 'gepland' of afgedwongen worden. Het lange wachten en worstelen heeft ons bewust gemaakt van het *wonder* van het leven. Dat onze dochter er nu is, is echt een niet-vanzelfsprekend wonder. Ze is een prachtig geschenk dat ons werd toevertrouwd. Ze werd ons gegeven, maar ze behoort ons niet toe. Dit besef, dat we uitspraken in haar doopviering, helpt ons om het ouderschap en onze rol in het juiste perspectief te plaatsen. We doen er alles aan om haar liefdevol te laten opgroeien en haar te helpen steeds meer de mooie mens te worden die God in haar gelegd heeft. Dat zien wij als onze roeping als ouders. Maar die mooie mens zal ouder worden en haar eigen wegen gaan. Vertrouwend dat Hij haar verder zal leiden, willen wij haar elke dag opnieuw een beetje leren loslaten.

Heel dankbaar om het geschenk van onze dochter, komt onze droom van een groot gezin echter wel op de helling. Zal ons een tweede wonder toevertrouwd worden? Dit is voor ons een oefening in vrijheid 'voor gevorderden'. Het vraagt om gebed en vertrouwen, om het elkaar dragen in liefde. Het is de teleurstelling en het verdriet, maar ook de hoop

steeds opnieuw weer toelaten - en tegelijk dankbaar proberen zijn dat we ons hart voelen groeien in vrijheid. We voelen dat we met Gods hulp stilaan kunnen loskomen van het beeld dat we voor ogen hadden, schoorvoetend andere opties aftastend. Hoe kunnen we als gezin op andere manieren vruchtbaar zijn? Kunnen wij er op vertrouwen dat we daarin ook gelukkig zullen zijn? Vrijheid in het ouderschap komt in vele gedaanten.

Vrijheid in verwachtingen, dromen en verlangens

De grootste uitdaging tot vrijheid ligt voor ons momenteel echter in de *omgang* met onze dochter. Ze is een kostbare schat, die met haar guitig gezichtje vele harten doet smelten. Ze doet zo hard haar best, maar worstelde al heel snel met de complexiteit van onze wereld. Het was en is een intense zoektocht voor ons om haar hierin te begeleiden en helpen. Therapie, begeleiding en gesprekken leidden tot de diagnose van een ontwikkelingsstoornis. Hoe graag we haar ook zien: dit was niet bepaald wat wij voor ogen hadden in onze kinderwens. De nabijheid, de aandacht, de begeleiding en de structuur die ze nodig heeft is heel groot. De aanhankelijkheid en het gebrek aan zelfstandigheid maken het zwaar. Dit bepaalt voor een groot deel ons gezinsleven. Zo moeten veel van onze eigen wensen en dromen wijken en zijn uitstapjes, familiefeesten of vriendenbezoekjes niet evident. We botsen op verwachtingen en verlangens van familie en vrienden, op verwachtingen van onze maatschappij, op verlangens van onszelf die we niet kunnen inlossen.

Maar waar wij het meest over struikelen is dat er weinig ruimte, tijd en energie overblijft om ons hoofd, huis en hart effectief te openen voor de buitenwereld. En dat was toch net de droom die we voor ons gezin koesterden? We vinden het behoorlijk lastig dat we ons noodgedwongen zoveel op onszelf terugplooiën. Toch zien we ook hierin een uitnodiging om vrijer te worden van het droombeeld dat we zelf voor ogen hadden. De verbondenheid met de wereld om ons heen kan op vele manieren vorm krijgen. Zo voelen we ons dankzij onze dochter bijvoorbeeld al meer verbonden met alle andere mensen die het moeilijk hebben om 'mee te kunnen' in onze maatschappij. Misschien nodigt God ons daarnaast uit tot een andere vorm die we nu nog niet doorzien. De ervaring leert ons vooral dat veel draait rond verwachtingen: als we die niet helemaal zelf invullen of voor ons laten bepalen, dan is er ruimte voor verrassing en vreugde. Dan pas staan we echt open om de liefde te ontvangen die onze dochter ons wil geven, op haar manier. Vrijheid in verwachtingen, dromen en verlangens is dan een poort tot levengevende ontvankelijkheid.

Vrijheid in de dagdagelijkse keuzes

Maar ook in dagdagelijkse keuzes worden wij voortdurend uitgenodigd tot vrijheid, tot het geven van de juiste plaats aan de dingen. Zo blijven we steeds onderscheidend zoeken naar de manier om werk een juiste plaats te geven in het gezinsleven. We kozen er beiden bewust voor om deeltijds te werken, om voldoende tijd vrij te maken voor het gezin en ons niet teveel te laten meeslepen door een allesoverheersend werkethos. We proberen echt in de praktijk te brengen dat ons gezin onze eerste roeping is.

Het is ook een uiting van ons verlangen om ons (zo) vrij (mogelijk) te maken van het materiële. We proberen ons daarin niet te laten meeslepen door onze op consumentisme gerichte maatschappij: door bijvoorbeeld bewust te kiezen voor tweedehandsspullen en -kledij, door regelmatig speelgoed te ontlenen bij de speeltheek in de plaats van altijd nieuw speelgoed te kopen, door het aantal 'spullen' in huis te proberen beperken. Het is wel mooi om te zien welk effect het ontlenen van speelgoed heeft op onze dochter: het niet vanzelfsprekend vinden dat iets altijd echt en exclusief van haar is.

Ook in onze tijdsinvulling proberen wij zoveel mogelijk vrij te zijn. We vinden het belangrijk om onze agenda niet alleen te laten bepalen door alle mogelijke 'verplichtingen', maar ook bewust tijd te maken voor elkaar. Zo is 1 avond per week gereserveerd voor ons als koppel, zijn we dit jaar gestart met wat hopelijk een jaarlijkse driedaagse gezamenlijke retraite wordt enz. Ook de engagementen die we daarbuiten aangaan proberen we goed te onderscheiden. In zekere zin 'helpt' onze dochter ons wel in het maken van bewuste keuzes: als er weinig mogelijk is, is het des te belangrijker dat er goed gekozen wordt wát er gepland wordt.

De grootste uitdaging in het dagelijks leven ligt voor ons waarschijnlijk in het vrij worden van onze 'to do-lijstjes'. In een gezinsleven zijn deze uiteraard lang en vragen ze soms om aandacht. We betrappen onszelf er echter soms op dat ze zodanig veel ruimte gaan innemen in ons hart en hoofd dat ze allesoverheersend worden. Dan is er geen ruimte meer voor het onverwachte, voor dankbaarheid, voor liefde en vreugde. Vrijheid, niet enkel in de grote aspecten, maar in de dagdagelijkse keuzes, daardoor kunnen we God des te meer ervaren.

Vrijheid in zorgen

Last but not least gaat vrijheid voor ons zeker over de juiste plaats geven aan zorgen. Door de omstandigheden maken we ons regelmatig en veel zorgen over onze dochter. Maar ook daar worden we uitgenodigd om in de spanning te gaan staan: blijven zoeken naar de best mogelijke ondersteuning voor haar, zonder deze zorgen om haar een té grote plaats te geven in ons leven. Door deze zorgen soms in vertrouwen uit handen te kunnen geven komt er ruimte vrij voor vreugde. In essentie gaat vrijheid uiteindelijk daarom: vertrouwen. Wijselijke onbezorgdheid is dan als een zoeken naar een vertrouwd fundament.

Groeien in vrijheid: een pelgrimstocht...

En zo is na 6 jaar ons avontuur zeker geen voltooide reis, maar eerder een voortdurende pelgrimstocht. Het is steeds zoekend onderweg zijn op de weg die God ons wijst. De weg die voor ons ligt is niet altijd duidelijk, maar het doel wel: een huis en een hart dat openstaat voor Gods liefde, in welke vorm dan ook.

Bénédicte Bosmans en Lieven Billiet

Vragen:

1. Waar sta jij op je pelgrimstocht naar vrijheid? Waarin zou je nog willen groeien?
2. Welke dromen, verwachtingen heb jij door omstandigheden al moeten bijstellen in je leven? Hoe ging je hier mee om?
3. Op welke manier probeer jij Gods liefde door jou/je gezin/je gemeenschap/je familie vruchtbaar te laten zijn?

Aris en Hiske Twee pelgrims

Het geloofspad is altijd een geheel persoonlijke weg, die je zelf met God gaat. De persoonlijke heilsgeschiedenis is altijd een zeer eigen verhaal. Desalniettemin zijn onze individuele geloofswegen zó nauw met elkaar verbonden, dat wij graag ons gezamenlijke verhaal met jullie delen. Ons beider spirituele weg kent namelijk dezelfde, onwaarschijnlijke oorsprong en wij zijn via dezelfde route gekomen tot de plek waar wij onszelf nu, tot onze eigen verwondering en grote vreugde, vinden. Als twee pelgrims die samen reizen en daarin steeds God, zichzelf en elkaar tegenkomen.

Vanaf de start van onze relatie wisten wij dat wij God op één moesten zetten en in alles Zijn Wil moesten zoeken, als wij ons huwelijk en ons leven ook maar enige kans van slagen wilde geven. Wij ontmoette elkaar in 2012 namelijk niet in de kerk, via gemeenschappelijke vrienden of op een datingsite, maar tijdens meetings van de A.A., oftewel de anonieme alcoholisten. Daar waren wij allebei om te herstellen van een losgeslagen en destructief leven. En dáár sloeg de vonk over.

Een weinig hoopvolle start van een relatie, zou je zeggen. Maar wat jullie wellicht niet weten, is dat het Twaalf Stappen programma van de A.A. een spiritueel pad uitstippelt dat tot werkelijke bekering kan leiden. Dat pad begint met het erkennen van de eigen machteloosheid en overgave aan een liefdevolle, persoonlijke God. Het aanvaarden van die Liefde opent vervolgens de weg naar erkenning van de eigen schuld, verzoening met jezelf en je verleden en herstel van relaties. Om ten slotte te komen tot een diepe relatie met God en dienstbaarheid aan anderen.

Hoewel dit allemaal zeer Christelijk klinkt, zijn de Twaalf Stappen uitdrukkelijk niet-religieus. De meeste A.A.-ers vormen hun godsbeeld met behulp van het Boeddhisme of allerlei eclectische geloofsovertuigingen. De weg naar Christus - en zeker naar de katholieke kerk - is binnen de A.A. dus niet vanzelfsprekend. Bovendien had ik, Hiske, als cultuur-katholiek uit Zuid-Limburg, God en de kerk tijdens mijn tienerjaren al lang en breed afgeschreven en weggehoond. Ik denk dat God in Zijn Voorzienigheid wist dat Hij met grof geschut (ofwel de groots mogelijke tederheid) moest komen om mij weer terug te veroveren en Aris hiervoor gebruikte als instrument.

Aris was in de Krijtberg (de Jezüietenkerk te Amsterdam) tijdens de Paaswake van 2012 gedoopt, vervolgens op pelgrimstocht van Amsterdam naar Santiago gelopen en net theologie gaan studeren. Bovendien was hij bezig met de Geestelijke Oefeningen door het leven heen, toen wij verliefd

werden. Wij herkenden in elkaar een intens verlangen naar echtheid, naar waarheid en heelheid. Een verlangen dat ons tot verslaving had gebracht, maar nu ook tot heil kon leiden. Met zowel aantrekkingskracht als overtuigingskracht wist Aris mij over te halen om mijn eigen katholieke wortels te herontdekken. Zo kwamen een vurige bekeerling en een verloren dochter bij elkaar, wat in 2014 werd bezegeld met het sacrament van het huwelijk.

Sindsdien zijn wij onophoudelijk blijven lezen, bidden, wandelen, praten en stilvallen op zoek naar God en Zijn wil voor ons. Wij ontdekten de sterke parallel tussen de Geestelijke Oefeningen en de Twaalf Stappen van A.A.. De taal van Ignatius, precies en juist in zijn onversneden vorm, maakt onze ervaringen begrijpelijk en duidelijk. De oorlogsretoriek en radicaliteit past bij onze intense karakters. Bovendien hebben wij de geestelijke strijd heel concreet ervaren als een strijd om leven en dood.

Ignatius' bekeringsverhaal verklaart bovendien de ommezwaai die wij beiden hebben ervaren; van een meeslepend maar leeg werelds leven, naar een intens en vervullend verlangen om Hem te volgen. Ons 'oude' en ons 'nieuwe' leven staan niet meer als twee losse delen tegenover elkaar, alsof er slechts een breuk was en geen continuïteit, maar weerspiegelen de vruchten van onze levensoriëntatie. Wij zijn niet zozeer veranderd qua karakter of passies, wij vechten alleen onder een andere manier! En dat verandert natuurlijk alles.

Hiske en Aris Gude

Innerlijke vrijheid: Een Ignatiaanse cursus In vier delen

Deel 2

In de Ignatiaanse spiritualiteit is de innerlijke vrijheid, door Ignatius onverschilligheid genoemd, een van de fundamenten. Die vrijheid wil niet zeggen dat je om het even wat zou moeten kunnen of willen doen. Wel dat je zo'n groot vertrouwen hebt in Gods liefde dat je verlangt om helemaal te doen waar Hij je toe uitnodigt. De christen is diegene die steeds vrijer komt te staan van eigen gehechtheden en zich daardoor meer kan toevertrouwen aan Gods verlangen voor hem of haar.

Om te groeien in innerlijke vrijheid is het belangrijk goed onderscheid te maken tussen doel en middelen. Het doel bespraken we in het eerste deel van deze serie. Dat gaat over het loven en dienen van God. Wat verstaat Ignatius dan onder middelen. Hij schrijft hierover het volgende: Alle overige dingen op het aardoppervlak zijn geschapen met het oog op de mens, om hem het doel te helpen nastreven waarvoor hij geschapen is.

Zoals vaak is Ignatius hier even eenvoudig als radicaal. De hele ons omringende materiële werkelijkheid bestaat, zegt hij, uit middelen, ons door God ter beschikking gesteld, om dat doel te bereiken. De dingen zijn geen doel op zich. Ze mogen dan ook niet behandeld worden als een doel.

Eerst een opmerking ter zijde. Deze zin is geschreven in een tijd waar ecologie geen probleem was. Respect voor de natuur was toen evident. Vandaag zou Ignatius hier wellicht gebruik maken van een Bijbel begrip als 'rentmeesterschap' om misverstanden te vermijden. Het spreekt ook voor zich dat de medemens geen deel uitmaakt van de overige dingen.

Ignatius legt vervolgens uit wat dat onderscheid tussen doel en middel betekent. Daaruit volgt dat de mens van de dingen gebruik moet maken voor zover ze hem helpen het doel waarvoor hij geschapen is na te streven, en dat hij ervan moet afzien voor zover ze daarbij een hinder zijn.

Dit lijkt heel logisch en voor zich sprekend. Echter, in de praktijk is het behoorlijk ingewikkeld. Het probleem is immers dat heel wat middelen de plaats dreigen in te nemen van het doel. Denk maar aan geld, persoonlijke eer, imago. Voor je het weet worden die zo belangrijk in je leven dat je hele doen en laten er ondergeschikt aan wordt gemaakt. Alles wordt op alles gezet enkel en alleen om er meer van te krijgen. Ze zijn niet langer een middel waar je, in vrijheid, al of niet gebruik van maakt of rekening mee houdt. Ze zijn het doel geworden van je bestaan.

Als het middel doel is geworden, dan dreig je letterlijk de slaaf te worden van het middel. Het middel wordt als een afgod aan wie je bereid bent alles op te offeren. Zozeer echter als de echte God bevrijdt en doet leven, zozeer is de afgod iets dat verknecht en onvrij maakt. Het haalt de schaduwkant van de mens naar boven, niet het licht en de schoonheid. Afgoderij, idolatrie, leidt tot eenzaamheid.

Deze omkering van middel en doel gebeurt vaker dan ons lief is. Je wil het niet. Toch doet het zich voor. Ook bij goede mensen. Vaak heel geleidelijk, bijna ongemerkt. Waakzaamheid is geboden. Het levensgebed, ook wel aandachts- of bewustzijnsonderzoek genoemd, kan hier een kostbare steun zijn.

Nikolaas Sintobin, s.j.

Kerkelijk assistent GCL in Vlaanderen, Nederland en Europa.

GCL-VLAANDEREN

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ginette Van Bogaert - Galgestraat 3 - 1703 Schepdaal - 02/582 24 28 -

info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Nikolaas Sintobin, s.j., Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland Redactie

GCL-berichten: Nikolaas Sintobin, s.j., Ann Sieuw, Mirjam Meijer en Erik De Ridder.

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)

GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

**GCL-dag op 12 maart 2023
Oude Abdij te Drongen
Laat je verrassen door nieuwe
en bekende vormen van gebed**

Bidden, hoe doe je dat? We openen ons voor contact met onze Schepper. We exploreren op de GCL-dag op 12 maart gekende en minder gekende vormen van gebed. En we kijken hoe dit juist te combineren is met een drukbezet leven. We hopen dat jullie een geïnspireerd verlangen zullen voelen om verder met God in gesprek te gaan.

Vanaf 10 uur ben je welkom in de Oude Abdij. Om 10.30 uur start het inhoudelijke programma met een inleiding over 'Bidden met je innerlijke zintuigen' door Nikolaas Sintobin, s.j. Doorheen de dag worden twee sessies aangeboden met werkwinkels over gebed. De focus ligt op het 'samen beleven' en het met elkaar delen van onze ervaringen. Op de middag ontmoeten we elkaar rond een warme maaltijd. We sluiten de dag feestelijk af met een eucharistieviering gevolgd door een receptie.

Meer informatie over de werkwinkels en een inschrijvingslink ontvangt u binnenkort per mail of vindt u terug op de website gclvlaanderen.be of op de Facebook-pagina [GCL Vlaanderen](#).

**Vorming bestaande en toekomstige
groepsbegeleiders**

In het voorjaar van 2023 start een nieuw vormingsinitiatief voor bestaande en toekomstige GCL- groepsbegeleiders. Het initiatief gaat uit van de GCL-stuurgroep en kerkelijk assistent Nikolaas Sintobin sj. De rol van de geestelijk begeleider in een groep is cruciaal. We voorzien daarom jaarlijks een drietal vormings- en uitwisselingsmomenten om ons te verdiepen in wat 'typisch GCL' is. We leren elkaar als begeleiders beter kennen en leren ook van en met elkaar. Alle begeleiders van de bestaande groepjes in Vlaanderen en Nederland alsook kandidaat-begeleiders die daartoe werden uitgenodigd kunnen hieraan deelnemen.

Er worden inhoudelijk twee formules afgewisseld:

1. Bijeenkomsten rond een thema dat nauw aansluit bij de werking in de groepjes. Voor de eerste bijeenkomst nemen we het thema 'Luistergesprek'. Dit vormt immers een essentieel onderdeel van onze GCL-bijeenkomsten.
2. Intervisiebijeenkomsten We hopen elkaar als tochtgenoten sterker te maken voor onze taak binnen de GCL-groepen.

GENADE VAN DE WINTERTIJD

Leer ons bescheiden te zijn
en niet alles te wensen,
niet altijd meester te willen zijn,
niet over alles te willen beschikken,
nu, meteen.

Leer ons dat alles zijn uur heeft
en dat groei niet verhaast kan worden.

Leer ons geloven
in de genade van ieder seizoen:
bloesemtijd, groeitijd, oogsttijd.

Leer ons vooral te geloven
in de genade van de wintertijd,
waarin niets schijnt te gebeuren
en alles al begint.

Frans Cromphout, s.j.

Nieuws uit Europa en de wereld

World Assembly 2023 in Amiens

De voorbereidingen voor de volgende Wereldbijeenkomst is goed op dreef. De hele wereldgemeenschap ontmoet elkaar met een afvaardiging van maximaal 3 personen, de kerkelijk assistent inbegrepen, volgend jaar in AMIENS, Frankrijk.

Onze Vlaamse GCL-stuurgroep bereidt zich hier ook op voor. Maar heel bijzonder is wel dat op zo'n vijfjaarlijkse bijeenkomst steeds een open dag is voor alle leden, waarin alle landen hun cultuur voorstellen en de mogelijkheid is om met hen persoonlijk kennis te maken. Deze dag eindigt met een gezamenlijke eucharistieviering. Aangezien de wereldbijeenkomst zo dicht bij de deur is, hopen we dat er ook belangstelling is vanuit Vlaanderen om deze unieke gelegenheid met beide handen te grijpen.

Datum van dit open event: ergens halfweg tussen 3 en 12 augustus.

International Hiking Retreat

Elk jaar organiseert CVX in Frankrijk een internationale wandelretraite in de **Alpen** rond Grenoble met als uitvalsbasis hun Ignatiaans Spiritueel Centrum in Saint Hugues de Bivier.

De voertaal is Engels en Frans.

Volgende zomer vindt de retraite plaats van **1 tot 8 juli 2023**. In de lente volgt meer nieuws hierover. Wie hierover meer wil weten, kan terecht op de website van GCL in Vlaanderen waar de nieuwsbrief van CLC in Europe gepubliceerd wordt. Op pagina 10 vind je er een mooie getuigenis van Karin uit Nederland.

CLC in Europe/ CLC in Italy: At the frontiers

Ook volgend jaar kunnen de jonge GCL-ers (tot 35 jaar) weer deelnemen aan een internationaal GCL-kamp met vluchtelingen in Sicilië (Palermo), Turijn, Trente en eventueel nog andere plaatsen. Door een té late communicatie en daardoor té weinig deelnemers gingen vorige zomer een aantal kampen niet door. Hopelijk komt de uitnodiging dit jaar tijdig en kunnen we ook GCL in Vlaanderen informeren. Meer uitleg vind je op pagina 7 van de nieuwsbrief van CLC in Europe.

Ecology Network

Binnen GCL in Europa werd ook een netwerk rond ecologie opgestart. In een vijftal online bijeenkomsten hebben de deelnemers gereflecteerd over 'wat kan een netwerk rond ecologie in Europa voor ons betekenen? Wat voor bijzonders kan een ontmoeting tussen GCL-ers in Europa voor hen betekenen? En waarop kunnen we ons focussen? Meer hierover op pagina 3 van de nieuwsbrief van CLC in Europe. Wie interesse heeft om namens GCL in Vlaanderen tot het netwerk toe te treden mag dit melden aan Ginette of iemand anders van de stuurgroep.